

Zarządzenie Nr 71/GK/ 2016
Prezydenta Miasta Słupska
z dnia 3 lutego 2016 r.

w sprawie przeprowadzenia konsultacji społecznych dotyczących propozycji nazw dla nowych ulic i rond w Słupsku.

Na podstawie art. 30 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2015 r. poz. 1515, poz. 1045 i poz. 1890) oraz § 1 i § 3 Regulaminu Konsultacji Społecznych, stanowiącego załącznik do Uchwały Nr XXVI/521/13 Rady Miejskiej w Słupsku z dnia 29 maja 2013 r. w sprawie wprowadzenia Regulaminu Konsultacji Społecznych (Dz. Urz. Woj. Pom. z dnia 18 czerwca 2013 r. poz. 2535).

zarządzam, co następuje:

§ 1.

Przeprowadzić konsultacje społeczne z mieszkańcami miasta Słupska w zakresie propozycji nazw i patronów dla nowych ulic i rond znajdujących się w ciągu planowanego przebiegu drogi krajowej nr 21 w Słupsku. Lokalizację nowych ulic i rond przedstawia załącznik nr 1 do niniejszego zarządzenia.

§ 2.

Celem konsultacji jest:

- 1) zebranie uwag i opinii mieszkańców miasta Słupska na temat propozycji nazw i patronów przedstawionych w załączniku nr 2 do niniejszego zarządzenia,
- 2) poznanie propozycji innych nazw dla nowych ulic i rond, o których mowa w § 1, zgłaszanych przez mieszkańców miasta Słupska,
- 3) poznanie propozycji lokalizacji dla nazw, o których mowa w punktach 1 i 2.

§ 3.

Konsultacje odbędą się od dnia 22 lutego 2016 r. do dnia 14 marca 2016 r.

§ 4.

Konsultacje prowadzone będą w formie:

- 1) publicznego spotkania z mieszkańcami miasta Słupska,
- 2) ankiety on-line na stronie www.slupsk.pl/wybiezrnazwe,
- 3) zamieszczenia zagadnień do konsultacji na stronach www.slupsk.pl (zakładka: Dialog) i <http://dialog.slupsk.eu>, wyłożenia dokumentów w Wydziale Geodezji i Katastru Urzędu Miejskiego w Słupsku (pl. Zwycięstwa 3, pokój nr 313),
- 4) zbieranie opinii i propozycji, o których mowa w § 2, w formie pisemnej, w tym drogą elektroniczną na adres: wgk@um.slupsk.pl.

§ 5.

1. Termin i miejsce spotkania, o którym mowa w § 4 pkt 1, zostaną opublikowane na portalu www.slupsk.pl.
2. Wzór ankiety, o której mowa w § 4 pkt 1, przedstawia załącznik nr 4 do niniejszego zarządzenia.
3. Zbieranie opinii i propozycji, o których mowa w § 4 pkt 4, odbywać się będzie przy

wykorzystaniu formularza stanowiącego załącznik nr 3 do niniejszego zarządzenia.

Wypełniony formularz należy złożyć w nieprzekraczalnym terminie do dnia 14.03.2016 r. w sekretariacie Wydziału Geodezji i Katastru Urzędu Miejskiego w Słupsku (pl. Zwycięstwa 3, pokój nr 313). W przypadku składania formularza drogą elektroniczną w tytule e-maila należy wpisać: KONSULTACJE.

§ 6.

Wykonanie zarządzenia powierzam Dyrektorowi Wydziału Geodezji i Katastru Urzędu Miejskiego w Słupsku.

§ 7.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania.

Z up. PREZYDENTA
Miasta Słupska
Marek Biernacki
ZASTĘPCA PREZYDENTA

Załącznik nr 2
do Zarządzenia Nr 71 /GK/2016
z dnia 3 lutego 2016 r.

Propozycje nazw i patronów dla nowych ulic i rond znajdujących się w ciągu planowanego przebiegu drogi krajowej nr 21 w Słupsku.

Lp	Nazwa/Patron	wnioskodawca	informacja dotycząca patrona/nazwy
1.	Trina Papisten	Prezydent Miasta Słupska	Mieszczka słupska uchodząca za ostatnią czarownicę Słupska, w 1701 roku spalona na stosie w Słupsku przy Baszcie Czarownic po wielu dniach tortur. Była zielarką mieszkającą przy ulicy Piekietko, oskarżono ją o czary, ponieważ jej mieszanki ziołowe sprzedawały się lepiej niż leki w miejscowej aptece. Postać ta zasługuje na upamiętnienie ze względu na posiadane walory promocyjne dla Miasta Słupska.
2.	Izabela Jaruga-Nowacka	Prezydent Miasta Słupska	(ur. 23.08.1950, zm. 10.04.2010) - polityk, posłanka na Sejm II, IV, V i VI kadencji. W 2001 uzyskała mandat w okręgu gdyńsko-słupskim. W okresie PRL nie należała do organizacji politycznych. Aktywność polityczną rozpoczęła od działań związanych z obroną praw człowieka, w tym szczególnie praw kobiet. W 1991 przystąpiła do Ruchu Demokratyczno-Społecznego. W rządzie Leszka Millera była Pełnomocnikiem Rządu ds. Równego Statusu Kobiet i Mężczyzn, a w rządzie Marka Belki wicepremierem ds. komunikacji społecznej. W wyborach parlamentarnych w 2007 po raz czwarty uzyskała mandat poselski, kandydując z listy koalicji Lewica i Demokraci. Od 22 kwietnia 2008 zasiadała w klubie Lewica. Zginęła 10 kwietnia 2010 w katastrofie polskiego samolotu Tu-154M w Smoleńsku w drodze na obchody 70. rocznicy zbrodni katyńskiej. Uroczystości pogrzebowe odbyły się 22 kwietnia 2010 w kościele św. Karola Boromeusza. Izabela Jaruga-Nowacka została pochowana na Cmentarzu Powązkowskim w Warszawie. Zasługuje na upamiętnienie ze względu na zasługi dla społeczności lokalnej i kraju.
3.	Mirostawa Mirecka	Prezydent Miasta Słupska	(ur. 02.02.1943, zm. 09.03.1997) - słupszczanka (od 1946 r.), dziennikarka, działaczka społeczna. Urodziła się w Wilnie. Do Słupska przyjechała z rodzicami w 1946r.

			<p>Po ukończeniu LO im. Bolesława Krzywoustego rozpoczęła pracę w Miejskiej Bibliotece Publicznej. W trakcie pracy zawodowej ukończyła Studium bibliotekarskie i Państwowe Studium Oświaty i Kultury. W latach 1974-78 studiowała filologię polską na Uniwersytecie Gdańskim. Dzięki jej niezliczonym znajomościom w kręgach literackich i umiejętności zjednywania ludzi, biblioteka tętniła życiem kulturalnym. Siedem lat kierowała placówką biblioteczną doprowadzając ją do rozkwitu. W 1979 r. zawiązała się z dziennikarstwem, które prędko stało się jej pasją i sposobem na życie. Pracowała w redakcji Wojewódzkiego Informatora Kulturalnego „Pobrzeże” i w „Głosie Pomorza”. Niezwykle zaangażowana w pracy, ze szczególnym upodobaniem traktowała sprawy kultury. Jej oczkiem w głowie były Festiwale Pianistyki Polskiej w Słupsku, których była rzecznikiem prasowym i prawdziwą miłośniczką. Dużo pisała o sprawach kulturalnych miasta, angażowała się w akcje promujące Słupsk. Udzielała się aktywnie w Stowarzyszeniu Dziennikarzy Polskich. Założyła Słupski Oddział Towarzystwa Literackiego im. Adama Mickiewicza. Działała w Słupskim Towarzystwie Społeczno Kulturalnym, pomagała przy organizacji Koncertów Muzyki Organowej. Od początku istnienia pracowała w Towarzystwie Przyjaźni Polsko-Fińskiej. Sygnowała relacje z Festiwalu Brydżowych w Słupsku, których była gorącą orędowniczką. Zastępuje na upamiętnienie ze względu na zasługi dla miasta Słupska i społeczności lokalnej.</p>
4.	Zofia Kurowska	<p>1. Prezydent Miasta Słupska, 2. Komisja Edukacji Rady Miejskiej w Słupsku</p>	<p>(ur. 16.11.1941, zm. 10.06.1998) - nauczycielka, założycielka i wieloletnia kierowniczką chóru „Kantele”. Była nauczycielką w słupskich szkołach podstawowych i ponadpodstawowych, wizytatorem szkolnictwa artystycznego w Wydziale Kultury Urzędu Wojewódzkiego w Słupsku. Była również metodykiem wizytatorem zajęć pozalekcyjnych Kuratorium Oświaty i Wychowania w Słupsku, sekretarzem i kierownikiem biura słupskiego oddziału Polskiego Związku Chórów i Orkiestr. W roku 1987 założyła w I LO mieszany chór „Kantele” z którym wystąpiła ponad 300 razy przed publicznością, koncertując w</p>

			<p>wielu miastach Polski oraz w Finlandii, Danii, Czechach, Słowacji, Austrii i we Włoszech. Chór pod jej dyrygenturą zdobył cztery „Złote Kamertony”, został dwukrotnie wyróżniony „Złotą Kluką” i zdobył „Miniaturę Złotego Żagla”.</p> <p>Za swoje dokonania w zakresie kultury i oświaty wielokrotnie odznaczana między innymi Medalem Edukacji Narodowej i Złotą Odznaką Honorową z Laurem PZChiO, Złotym Krzyżem Zasługi, Medalem za Zasługi dla Miasta Słupska.</p> <p>Zasługuje na upamiętnienie ze względu na zasługi dla miasta i społeczności lokalnej.</p>
5.	Zofia Lewenstam	Prezydent Miasta Słupska	<p>(ur. 24.03.1920, zm. 27.12.2013) - słupska lekarka, uczestniczka Powstania Warszawskiego, Honorowy Obywatel Miasta Słupska.</p> <p>Po wybuchu II wojny światowej trafiła do Warszawy, gdzie podjęła pracę i naukę na tajnym Wydziale Medycznym Uniwersytetu Poznańskiego i Warszawskiego. Zaangażowała się również w działalność konspiracyjną, zostając szeregowcem-łączniczką II Oddziału Komendy Głównej Armii Krajowej. Brała udział w walkach w powstaniu warszawskim na Starówce, wielokrotnie wykazując się odwagą ratując rannych z pola bitwy. Po upadku Starówki dostała się do niewoli. Była więźniem niemieckich obozów kolejno w: Pruszkowie, Ravensbrück, Flossenbürg, Dortmund - podobóz Buchenwald oraz Bergen-Belsen.</p> <p>Po wyzwoleniu wznowiła studia medyczne w Poznaniu. Dyplom samodzielnego uprawiania zawodu lekarza otrzymała w styczniu 1948 r. Podjęła pracę na Wydziale Lekarskim Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu. W 1953 r. uzyskała I stopień specjalizacji, a już w listopadzie 1954 r. II stopień specjalizacji w zakresie chorób wewnętrznych. W tym samym roku trafiła do Słupska, gdzie obejmuje stanowisko Ordynatora Oddziału Chorób Wewnętrznych tutejszego Szpitala Miejskiego, które sprawowała przez 29 lat. Poza pracą w Oddziale utworzyła poradnię specjalistyczne: endokrynologiczną , a także pierwszą w Polsce działającą poza miastem akademickim, poradnię kardiologiczną. Była też działaczką i Przewodniczącą Oddziału Polskiego Towarzystwa Lekarskiego oraz założycielką Oddziału Towarzystwa Internistów Polskich. W latach siedemdziesiątych pełniła</p>

			<p>obowiązki wicedyrektora Wojewódzkiego Szpitala Zespołonego w Słupsku.</p> <p>Po przejściu na emeryturę (1993), jeszcze przez 10 lat pracowała w Poradni Kardiologicznej. Za swoją działalność była wielokrotnie odznaczana, m.in. Złotym Krzyżem Zasługi i Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski. Zwieńczeniem jej pracy zawodowej był medal „Gloria Medicinae” - najwyższe odznaczenie Polskiego Towarzystwa Lekarskiego.</p> <p>Zofia Lewenstam była członkiem Światowego Związku Żołnierzy Armii Krajowej. W 1976 r. została odznaczona londyńskim Krzyżem Armii Krajowej, a w 1983 r. Warszawskim Krzyżem Powstańczym, w 1986 r. otrzymała Krzyż Oświęcimski. Uznana za Kombatanta, Osobę Represjonowaną i Inwalidę Wojennego, uprawnioną do noszenia Krzyża Więźnia Politycznego. Zofia Lewenstam została też uhonorowana przez władze lokalne. W 1983 r. otrzymała odznakę honorową „Za zasługi dla Województwa Słupskiego”, a w grudniu 2008 roku Rada Miejska Słupska nadała jej tytuł Honorowego Obywatela Miasta.</p> <p>Zasługuje na upamiętnienie ze względu na zasługi dla miasta i społeczności lokalnej.</p>
6.	Rondo Usteckie	<p>1. Burmistrz Miasta Ustka,</p> <p>2. Prezydent Miasta Słupska</p>	<p>Propozycja nazwy dla ronda na skrzyżowaniu ulicy Portowej z nowym odcinkiem drogi krajowej nr 21. W ocenie wnioskodawcy oraz Prezydenta Miasta Słupska przychylenie się do wniosku zacieśni współpracę obu Miast w ramach realizacji idei Dwumiasta.</p>
7.	Wisława Szymborska	<p>Słupski Ośrodek Kultury, Akademia Pomorska</p>	<p>(ur. 02.07.1923, zm. 01.02.2012) - polska poetka, eseistka, krytyk literacki, tłumaczka, felietonistka; członkini oraz założycielka Stowarzyszenia Pisarzy Polskich, członkini Polskiej Akademii Umiejętności.</p> <p>Mieszkała w Toruniu i w Krakowie, gdzie od roku 1943 zaczęła pracować. W tym też czasie po raz pierwszy wykonała ilustracje do książki (podręcznik języka angielskiego <i>First steps in English</i> Jana Stanisławskiego) i zaczęła pisać opowiadania oraz z rzadka - wiersze. Od 1945 brała udział w życiu literackim Krakowa. Według wspomnień poetki największe wrażenie wywarł na niej Czesław Miłosz. W 1946 roku podjęła studia na Uniwersytecie Jagiellońskim. Studiów jednak nie ukończyła ze względu na trudną</p>

			<p>sytuację materialną.</p> <p>W 1957 Szymborska nawiązała kontakty z paryską „Kulturą” i Jerzym Giedroyciem. W 1964 znalazła się wśród sygnatariuszy sfalszowanego przez władze protestu potępiającego Radio Wolna Europa za nagłośnienie Listu 34. W latach 1945-1966 była członkiem PZPR. W 1975 podpisała protestacyjny list 59, w którym czołowi polscy intelektualiści protestowali przeciwko zmianom w konstytucji, wprowadzającym zapis o kierowniczej roli PZPR i wiecznym sojuszu z ZSRR, a w styczniu 1978 deklarację założycielską Towarzystwa Kursów Naukowych.</p> <p>Najważniejszym zarzutem stawianym Szymborskiej jest jej postawa we wczesnym okresie PRL-u. W okresie stalinizmu zaliczana do Pryszczatych - entuzjastycznych propagatorów realizmu socjalistycznego.</p> <p>Wielokrotnie odznaczana i wyróżniana m. in.:</p> <p>Order Orła Białego (2011), Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski (1974), Złoty Krzyż Zasługi (1955, w 10 rocznicę <i>Polski Ludowej za zasługi w dziedzinie kultury i sztuki</i>), Złoty Medal Zasłużony Kulturze Gloria Artis (2005), Doktor Honoris Causa Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu (1995) - jedyny doktorat honorowy, który przyjęła poetka.</p> <p>W 1996 r. otrzymała Nagroda Nobla w dziedzinie literatury.</p>
8.	Tadeusz Konwicki	<p>1. Słupski Ośrodek Kultury, 2. Akademia Pomorska</p>	<p>(ur. 22.06.1926, zm. 07.01.2015) - polski prozaik, scenarzysta i reżyser. Debiutował w 1946 jako reportażysta i rysownik, ilustrowanym przez siebie tekstem pt. „Szkice z Wybrzeża”. Od 1946 pracował w tygodniku „Odrodzenie” w Krakowie; publikował tam jednocześnie liczne recenzje literackie i filmowe, a także rysunki. W tym czasie ogłaszał też w innych pismach, m.in. w „Nurcie”, „Po prostu”, „Świecie Młodych”, „Wsi” .</p> <p>Na przełomie lat 40. i 50. stał się jednym z głównych literatów i publicystów socrealistycznych - tzw. pryszczatym. Pierwszym opublikowanym dziełem Konwickiego było socrealistyczne opowiadanie „Przy budowie” (1950).</p> <p>W swoich dziełach opisywał doświadczenia uniwersalne, znamienne dla jego twórczości są motywy inicjacji, poszukiwania,</p>

ekspiacji, czy ważnego wyboru życiowego. *Zwierzoczekoupiór* ma konwencję książki dla dzieci, *Nic albo nic* - kryminału z dreszczykiem, a *Kronika wypadków miłosnych* - romansidła.

Obok dorobku powieściowego ma też Konwicki na koncie kilka książek pamiętnikowo-filozoficznych.

Konwicki był twórcą filmów autorskich (*Ostatni dzień lata 1958*, *Zaduszki 1961*, *Salto 1965*, *Jak daleko stąd, jak blisko 1972*). Dokonywał także adaptacji, reżyserując: *Dolinę Issy* oraz *Lawę* (według *Dziadów* Adama Mickiewicza). Był kierownikiem literackim Zespołu Filmowego „Kadr” (1956-1968). Pełnił funkcje kierownika literackiego zespołów filmowych w „Kraju” (1970-1972), „Pryzmacie” (1972-1977) i „Perspektywach” (1989-1991).

Wszystkie filmy Konwickiego zawierają typowe dla jego twórczości prozatorskiej motywy: ucieczki, poszukiwania, wspomnień dzieciństwa i minionej wojny oraz rys teraźniejszości, w której nie może odnaleźć się bohater.

Jako scenarzysta wielokrotnie i z sukcesem adaptował dla innych reżyserów utwory literackie. Tak było m.in. z „Faraonem”, „Matką Joanną od Aniołów” i „Austerią”. Wśród adaptacji dokonanych przez Konwickiego na szczególną uwagę zasługuje „Kronika wypadków miłosnych”. Za scenariusz filmu „Jak daleko stąd, jak blisko” otrzymał nagrodę specjalną na festiwalu w San Remo.

Wielokrotnie wyróżniany najwyższymi nagrodami branżowymi i państwowymi m. in.:

1954 - Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski,

1958 - Nagroda Główna na Wystawie Światowej EXPO w Brukseli za film *Ostatni dzień lata* (w kategorii filmu eksperymentalnego),

1958 - Grand Prix Międzynarodowego Festiwalu Filmów Dokumentalnych i Krótkometrażowych w Wenecji za film *Ostatni dzień lata*,

1964 - Krzyż Oficerski Orderu Odrodzenia Polski,

1973 - Nagroda Specjalna Międzynarodowego Festiwalu Filmów Autorskich w San Remo za scenariusz do filmu *Jak daleko stąd, jak blisko*,

			<p>1977 - Nagroda Radia Wolna Europa za książkę <i>Kalendarz i klepsydra</i>, włoska nagroda „Premio Mondello” za książkę <i>Kalendarz i klepsydra</i>, 1989 - Nagroda Ministra Kultury i Sztuki I stopnia (Tadeusz Konwicki odmówił jej przyjęcia), 1990 - Nagroda Szefa Kinematografii za twórczość filmową w dziedzinie filmu fabularnego, 2001 - Nagroda Literacka im. Władysława Reymonta, 2002 - Polska Nagroda Filmowa „Orzeł” w kategorii: Za Osiągnięcia Życia, 2002 - Nagroda Polskiego PEN Clubu im. Jana Parandowskiego za całokształt twórczości, 2005 - Złoty Medal „Zasłużony Kulturze Gloria Artis”, 2006 - Nagroda Krytyki Artystycznej im. Cypriana Kamila Norwida – Dzieło Życia,</p>
9.	Flensburg	Słupski Uniwersytet Trzeciego Wieku	Propozycja nazwy dla ronda. Flensburg- miasto partnerskie Słupska położone w północnej części Niemiec.
10.	Cartaxo	Słupski Uniwersytet Trzeciego Wieku	Propozycja nazwy dla ronda. Cartaxo- miasto partnerskie Słupska położone w zachodniej części Portugalii.
11	Miast Partnerskich	Prezydent Miasta Słupska	Propozycja będąca wynikiem wniosku Słupskiego Uniwersytetu Trzeciego Wieku mająca na celu uhonorowanie wszystkich miast partnerskich Słupska bez ich wyróżniania.
12.	28 Słupskiego Pułku Lotnictwa Myśliwskiego	1.Mariusz Smoliński 2. Stowarzyszenie Przyjaciół 28 Słupskiego Pułku Lotnictwa Myśliwskiego.	Propozycja nazwy dla ronda na skrzyżowaniu ulic gen. Władysława Andersa i 11 Listopada. Na podstawie rozkazu Ministra Obrony Narodowej z dnia 11 grudnia 1951 roku oraz rozkazu dowódcy Wojsk Lotniczych z dnia 21 maja 1952 roku, na lotnisku Redzikowo koło Słupska, w składzie 10 Dywizji Lotnictwa Myśliwskiego OPL, został sformowany 28 Pułk Lotnictwa Myśliwskiego OPL. Od pierwszych dni istnienia głównym zadaniem pułku było szkolenie lotnicze i obrona najważniejszych obiektów administracyjno-gospodarczych oraz wojsk na środkowym Pomorzu. Od 1 lipca 1991 roku Pułk wykonywał zadania w ramach Wojsk Lotniczych i Obrony Powietrznej. W dniu 1 września 1995 roku decyzją Ministra Obrony Narodowej Pułk przyjął nazwę wyróżniającą "Słupski" i odtąd jego pełna nazwa brzmiała: 28 Słupski Pułk Lotnictwa Myśliwskiego. Od tego samego roku rocznica

			<p>pierwszej zbiórki Pułku - dzień 17 września - została uznana za Święto Pułku. 9 grudnia 1995 roku Pułk otrzymał też nowy sztandar ufundowany przez społeczność miasta Słupska i Ziemi Słupskiej.</p> <p>Decyzją Ministra Obrony Narodowej 28 Słupski Pułk Lotnictwa Myśliwskiego zakończył działalność z dniem 31 grudnia 2000 roku.</p>
13.	Gryfitów	Fundacja na rzecz rozwoju społeczno-kulturalnego i promocji Ziemi Słupskiej, Zaborów, Borów i Gochów „Naji Gochë”	<p>Propozycja nazwy dla ronda na skrzyżowaniu alei 3-go Maja i ul. Tadeusza Rejtana.</p> <p>Z uzasadnienia wniosku Fundacji „Naji Gochë” wynika, iż przedstawiona propozycja nazwy jest kontynuacją przedsięwzięć wznoszenia na terenie Słupska określonych znaków przypominających sławetną i dumną historię naszego grodu i Pomorza. Jak wskazuje wnioskodawca - eksponowanie w przestrzeni publicznej takich symboli przyczynia się do wzrostu regionalnej świadomości i poczucia tożsamości obywateli miasta. Ponadto stanowią one skuteczny przyczynek w procesie patriotycznego wychowania młodzieży. W Słupsku imieniem „Gryfitów” nazwano już Szkołę Podstawową Nr 5.</p>
14.	Bronisław Sokół	Administrator strony Słupsk - moje miasto w imieniu czytelników strony	<p>Mieszkaniec Słupska od 1953 r. - słupski „pan od waty”, był najstarszym producentem cukrowej waty w Polsce, Bronisław Sokół urodził się w 1921 roku wywodzi się z Krakowa, gdzie urodził się w 1921 roku. Jako 18-latek został żołnierzem i brał udział w walkach w obronie kraju po niemieckiej napaści na Polskę w 1939 roku. W czasie okupacji trafił na roboty przymusowe, a później do niemieckiego obozu karnego za dostarczanie żywności jeńcom radzieckim. W 1945 roku wrócił do Krakowa. W 1953 przyjechał na Ziemię Odzyskane, gdzie pracował w pegeerach oraz zakładach państwowych. Aby dorobić do skromnej pensji, w 1964 roku wyjechał na ulice Słupska swoim wózkiem do kręcenia waty, kupionym od wrocławskiego rzemieślnika. Wraz ze swoim wózkiem wrósł w krajobraz Słupska i Ustki, sprzedając cukrową watę przy "Delikatesach" na dzisiejszej ulicy Nowobramskiej, Parku Kultury i Wypoczynku, przy szkołach podstawowych, podczas rozmaitych festynów oraz latem na plaży w Ustce. W styczniu 2010 roku złodzieje ukradli mu</p>

			<p>kultowy wózek do waty, ale dzięki akcji "Głosu Pomorza" udało się odnaleźć i przywrócić do pełnej sprawności. Zmarł w 2013 r.</p>
15.	Zbigniew Religa	Komisja Zdrowia i Spraw Społecznych Rady Miejskiej w Słupsku	<p>(ur. 16.12.1938, zm. 08.03.2009) - polski kardiochirurg i polityk.</p> <p>Ukończył studia na Wydziale Lekarskim Akademii Medycznej w Warszawie. Pracując w Szpitalu Wolskim w Warszawie uzyskał specjalizację I i II stopnia z chirurgii. Pracował tam do 1980.</p> <p>Stypendysta w Mercy Hospital w stanie Nowy Jork, po czym został oddelegowany na odbycie staży podyplomowych w USA: w 1973 z chirurgii naczyniowej oraz w 1975 z kardiochirurgii w Sinai Hospital w Detroit. W 1973 uzyskał stopień doktora nauk medycznych, a w 1981 doktora habilitowanego. Od 1984 kierował Katedrą i Kliniką Kardiochirurgii Wojewódzkiego Ośrodka Kardiologii w Zabrze.</p> <p>W latach 1989-1991 był kierownikiem Kliniki Kardiochirurgii Centralnego Szpitala Klinicznego MSW w Warszawie. W 1990 został profesorem Śląskiej Akademii Medycznej, a w 1995 prezydent Lech Wałęsa nadał mu tytuł naukowy profesora nauk medycznych.</p> <p>W 1991 powołał do życia i został prezesem rady Fundacji Rozwoju Kardiochirurgii, która zajmuje się wdrażaniem do praktyki klinicznej najnowszych metod leczenia chorób serca, a także działalnością naukowo-badawczą i szerokim programem szkoleniowo-stypendialnym dla polskich i zagranicznych kadr medycznych.</p> <p>W latach 1996-1999 był rektorem Śląskiej Akademii Medycznej w Katowicach. Od 1998 pełnił funkcję krajowego specjalisty ds. kardiochirurgii. W 1998 objął stanowisko kierownika II Kliniki Kardiochirurgii, a w 2001 dyrektora Instytutu Kardiologii w Warszawie. W tym samym roku przeprowadził pierwszy w Polsce zabieg wstrzyknięcia do serca preparatu powodującego powstawanie nowych naczyń krwionośnych.</p> <p>W Klinice Kardiochirurgii WOK (przekształconym później w Śląskie Centrum Chorób Serca w Zabrze) w sierpniu 1985 przeprowadził pierwszą operację na sercu, a następnie pierwszy udany zabieg</p>

			<p>przeszczepienia serca w Polsce.</p> <p>Dalszymi osiągnięciami były prace nad wykorzystaniem wszczepialnych urządzeń wspomagających pracę serca oraz nad wyprodukowaniem tzw. sztucznego serca. Zajęła się tym utworzona z inicjatywy Zbigniewa Religi Pracownia Sztucznego Serca Śląskiej Akademii Medycznej w Zabrze.</p> <p>W senacie III i V kadencji pełnił funkcję senatora. Był Ministrem Zdrowia w rządzie Kazimierza Marcinkiewicza i Jarosława Kaczyńskiego. Był wielokrotnie nagradzany i odznaczany m in.:</p> <p>Order Orła Białego (2008), w uznaniu znamienitych zasług dla Rzeczypospolitej Polskiej, a w szczególności na rzecz rozwoju kardiologii, za wybitne osiągnięcia w działalności państwowej i publicznej,</p> <p>Krzyż Wielki Orderu Odrodzenia Polski (1998) w uznaniu wybitnych osiągnięć w pracy naukowo-badawczej i dydaktycznej w dziedzinie medycyny, za zasługi dla rozwoju naukowej współpracy międzynarodowej,</p> <p>Krzyż Komandorski z Gwiazdą Orderu Odrodzenia Polski (1995) za wybitny wkład w rozwój nauk medycznych, za osiągnięcia w pracy naukowo-badawczej,</p> <p>Krzyż Wielki Orderu Pro Merito Melitensi, Kawaler Orderu Uśmiechu,</p> <p>Krzyż Komandorski Orderu Wynalazczości nadany przez Najwyższą Komisję Odznaczeń Królestwa Belgii, <i>Doctor honoris causa</i> Lwowskiego Uniwersytetu Medycznego, Akademii Medycznej w Warszawie, Śląskiej Akademii Medycznej, Uniwersytetu Medycznego w Białymstoku, Uniwersytetu w Opolu,</p>
16.	Jerzy Giedroyc	Józef Winiecki	<p>(ur. 27.07.1906, zm. 14.09.2000) - polski wydawca, publicysta, polityk i działacz emigracyjny, epistolograf, w dwudziestoleciu międzywojennym związany z obozem młodokonserwatystów, autor wspomnień.</p> <p>Ukończył studia na Wydziale Prawa UW. W latach 1930-39 pracował w ministerstwach: rolnictw i reform rolnych oraz przemysłu i handlu.</p> <p>Charyzmatyczny filozof i myśliciel, który całe swoje życie poświęcił służbie narodowi. Po przewrocie majowym jeden z liderów Myśli Mocarstwowej i Związku Pracy Mocarstwowej. Był m.in. prezesem Związku</p>

			<p>Drużyn Ludowych Mocarstwowej Polski. Kierowana przez niego paryska „Kultura” oraz Instytut Literacki były głównymi ośrodkami polskiej niezależnej myśli politycznej. Był wizjonerem. Już w 1953 roku pisał: „Odzyskanie i utrzymanie niepodległego bytu Polski jest możliwe tylko w ramach zjednoczonej (sfederowanej) Europy”.</p> <p>Odnznaczony Krzyżem Oficerskim Legii Honorowej.</p>
17.	John Lennon	Komisja Edukacji Miejskiej Rady w Słupsku	<p>(ur. 09.10.1940, zm. 08.12.1980 - brytyjski muzyk, kompozytor, piosenkarz i autor tekstów, jeden z Beatlesów.</p> <p>W 1965 roku muzyk otrzymał z rąk królowej Elżbiety II Order Imperium Brytyjskiego (MBE). W 1994 roku John Lennon został wprowadzony do Rock and Roll Hall of Fame. W 2002 roku Liverpool uczcił pamięć Lennona, nazywając jego imieniem lotnisko. W tym samym roku w plebiscycie BBC na „100 najważniejszych Brytyjczyków wszech czasów” nazwisko Lennona znalazło się w pierwszej dziesiątce zestawienia.</p>
18.	Danuta Siedzikówna	Komisja Porządku Publicznego i Planowania Przestrzennego Rady Miejskiej w Słupsku	<p>ps. „Inka” (ur. 03.09.1928, zm. 28.08.1946) - sanitariuszka 4. szwadronu odtworzonej na Białostocczyźnie 5 Wileńskiej Brygady AK, w 1946 w 1 szwadronie Brygady działającym na Pomorzu.</p> <p>20 lipca 1946 „Inka” została aresztowana i umieszczona w pawilonie V więzienia w Gdańsku jako więzień specjalny. W śledztwie była bita i poniżana; mimo to odmówiła składania zeznań obciążających członków brygad wileńskich AK. Została skazana na śmierć 3 sierpnia przez sąd i zastrzelona przez dowódcę plutonu egzekucyjnego 28 sierpnia 1946 wraz z Feliksem Selmanowiczem ps. „Zagończyk”.</p> <p>W 2006 r. pośmiertnie odznaczona Krzyżem Komandorskim Orderu Odrodzenia Polski.</p>
19.	Anna Walentynowicz	Komisja Porządku Publicznego i Planowania Przestrzennego Rady Miejskiej w Słupsku	<p>(ur. 15.08.1929, zm. 10.04.2010) - robotnica Stoczni Gdańskiej i bohaterka „Sierpnia '80”.</p> <p>8 sierpnia 1980, pięć miesięcy przed osiągnięciem wieku emerytalnego, Annę Walentynowicz dyscyplinarnie zwolniono z pracy. Decyzja dyrekcji wywołała 14 sierpnia strajk, w czasie którego powstał NSZZ „Solidarność”. Pierwszym postulatem protestujących robotników było przywrócenie Anny Walentynowicz do pracy. Władza uległa ich żądaniom i wkrótce przywróciła ją do pracy. W stanie wojennym</p>

			<p>internowana.</p> <p>W lipcu 2006 gdański Instytut Pamięci Narodowej ujawnił, że Annę Walentynowicz inwigilowało ponad 100 funkcjonariuszy i tajnych współpracowników Służby Bezpieczeństwa, w 1981 planując jej zabicie przez zniszczenie organizmu mieszanką leków.</p> <p>W 2006 r. odznaczona Orderem Orła Białego.</p>
20.	Władysław Raginis	Komisja Porządku Publicznego i Planowania Przestrzennego Rady Miejskiej w Słupsku	<p>(ur. 27.06.1908, zm. 10.09.1939) - bohater kampanii wrześniowej, kapitan Korpusu Ochrony Pogranicza, heroiczny dowódca obrony Wizny.</p> <p>Dowodząc 720 żołnierzami, przez 3 dni toczył zacięty bój z ponad 42-tysięczną armią niemiecką. Bitwa ta przeszła do historii jako „polskie Termopile”.</p> <p>Odnaczony pośmiertnie Krzyżem Złotym Orderu Wojennego Virtuti Militari (1970) i Krzyżem Wielkim Orderu Odrodzenia Polski (2009).</p> <p>8 września 2012 Władysław Raginis został pośmiertnie awansowany do stopnia majora.</p>
21.	Emilia Plater	Komisja Porządku Publicznego i Planowania Przestrzennego Rady Miejskiej w Słupsku	<p>Emilia Broel-Plater herbu Plater (ur. 13.11.1806, zm. 23.12.1831) - polska hrabianka, kapitan Wojska Polskiego w czasie powstania listopadowego.</p> <p>Na wieść o wybuchu powstania w Warszawie, jako jedna z pierwszych zainicjowała powstanie na ziemiach litewskich. Sformułowała oddział powstańczy, nad którym objęła dowództwo. Oddział ten odniósł kilka zwycięstw, jednak znaczne straty doprowadziły do jego rozproszenia. Plater kontynuowała walkę w innych oddziałach. Po ciężkiej chorobie zmarła w wieku 25 lat.</p>
22.	Elżbieta Zawacka	Komisja Porządku Publicznego i Planowania Przestrzennego Rady Miejskiej w Słupsku	<p>ps. „Zelma”, „Sulica”, „Zo” (ur. 19.03.1909, zm. 10.01.2009) - kurierka Komendy Głównej Armii Krajowej, jedyna spośród 15 kandydatek, która pomyślnie przeszła trening i służyła potem w szeregach cichociemnych, profesor nauk humanistycznych specjalizująca się w historii najnowszej, druga Polka w historii Wojska Polskiego awansowana na stopień generała brygady.</p> <p>Wielokrotnie odznaczana: Order Orła Białego - 1995, Krzyż Srebrny Orderu Wojennego Virtuti Militari - dwukrotnie, Krzyż Komandorski z Gwiazdą Orderu Odrodzenia Polski - 1993, Krzyż</p>

			Oficerski Orderu Odrodzenia Polski - 1990, Krzyż Walecznych - pięciokrotnie, Złoty Krzyż Zasługi z Mieczami, Medal Wojska - czterokrotnie, Krzyż Armii Krajowej i inne.
23.	Kazimiera Iłtakowiczówna	Komisja Porządku Publicznego i Planowania Przestrzennego Rady Miejskiej w Słupsku	ps. „Iłta” (ur. 6.08.1892, zm. 16.02.1983) - polska poetka, prozaik, dramaturg i tłumaczka. Należała do najwybitniejszych postaci życia literackiego Warszawy w dwudziestoleciu międzywojennym . Wyrazista osobowość, żywa inteligencja, siła woli, elegancja, także pewna kapryśność i nieprzewidywalność w kontaktach z ludźmi czyniły z niej osobę fascynującą towarzysko. Pośród poetów polskich XX wieku pokrewny jej wydaje się symbolista Bolesław Leśmian, jednak Iłtakowiczówna w swym wyrazistym obrazowaniu omija język symboli. Związana towarzysko z grupą "Skamander" zachowała odrębny i niepowtarzalny charakter swej poezji. Rzadko ujawniała bezpośrednią, kobiecą emocjonalność. Uprawiała bardzo szczególną poezję metafizyczną. Stała się mistrzynią wiersza tonicznego (tonizm), największą w poezji polskiej obok Jana Kasprowicza. Debiutowała w okresie Młodej Polski (tom <i>Ikarowe loty</i> , 1911), dojrzałość artystyczną osiągnęła w dwudziestoleciu międzywojennym, a ostatni autorski tom wierszy wydała już na starość (<i>Szeptem</i> , 1966). Przy tak długim okresie pracy twórczej ujawnia jednorodną i wyrazistą dykcję poetycką. W najpóźniejszym tomie <i>Szeptem</i> - finezyjny i lapidarny cykl <i>Małe apokryfy</i> , sięgający Biblii. Odznaczona Krzyżem Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski, Złotym Wawrzynem Akademickim Polskiej Akademii Literatury, Krzyżem Komandorskim Orderu Korony Rumunii.
24.	Krzysztof Kieślowski	Komisja Porządku Publicznego i Planowania Przestrzennego Rady Miejskiej w Słupsku	(ur. 27.06.1941, zm. 13.03.1996) - polski reżyser i scenarzysta filmowy. Karierę rozpoczął jako reżyser specjalizujący się w filmach dokumentalnych (<i>Życiorys</i> , <i>Z punktu widzenia nocnego portiera</i>), jednak w miarę upływu czasu zaangażował się w realizację filmów fabularnych. Sporadycznie podejmował też działalność teatralną. Mimo przedwczesnej śmierci uważany jest za jedną z największych indywidualności kina europejskiego. Filmowcy w wielu krajach mówią o „szkole” lub o „stylu Kieślowskiego”. Za swoją twórczość filmową był wielokrotnie wyróżniany, m.in. na festiwalach w Krakowie, Mannheim, Moskwie, Cannes, Wenecji, Berlinie, San

			Sebastian. Jest laureatem: Felixa, Złotego Lwa, Srebrnego Niedźwiedzia, licznych Grand Prix. W 1995 roku został nominowany do Oscara za scenariusz i reżyserię „Czerwonego”.
25.	Witold Pilecki	Komisja Porządku Publicznego i Planowania Przestrzennego Rady Miejskiej w Słupsku	ps. „Witold”, „Druh”; nazwiska konspiracyjne „Roman Jezierski”, „Tomasz Serafiński”, „Leon Bryjak”, „Jan Uznański”, „Witold Smoliński”; kryptonim T-IV (ur. 13.05.1901, zm. 25.05.1948 w Warszawie) - rotmistrz kawalerii Wojska Polskiego, uczestnik wojny polsko-bolszewickiej (dwukrotnie odznaczony Krzyżem Walecznych), współzałożyciel Tajnej Armii Polskiej, żołnierz Armii Krajowej, więzień i organizator ruchu oporu w KL Auschwitz. Autor raportów o Holokauście, tzw. Raportów Pileckiego. Brat udział w powstaniu warszawskim. Oskarżony i skazany przez władze komunistyczne Polski Ludowej na karę śmierci, stracony w 1948. Oskarżenie anulowano w 1990. Pośmiertnie otrzymał: Gwiazdę Wytrwałości, Order Orła Białego i Krzyż Komandorski Orderu Odrodzenia Polski, a w 2013 został awansowany do stopnia pułkownika.
26.	Zygmunt Szendzielarz	Komisja Porządku Publicznego i Planowania Przestrzennego Rady Miejskiej w Słupsku	ps. „Łupaszka”(ur. 12.03.1910, zm. 8.02.1951) - major kawalerii Wojska Polskiego i Armii Krajowej. Za udział w wojnie obronnej 1939 roku został odznaczony Krzyżem Virtuti Militari V klasy. Po zakończeniu działań wojennych włączył się do pracy konspiracyjnej. W okresie do 1948 roku działał w rejonie Wilna, Białegostoku i Gdańska. W styczniu 1944 roku Szendzielarz został odznaczony Krzyżem Walecznych przez Komendanta Okręgu, płk. Aleksandra Krzyżanowskiego ps. „Wilk”. 25 czerwca 1988 roku prezydent Polski na Uchodźstwie w uznaniu wybitnych czynów w czasie wojny nadał mjr. Szendzielarzowi Krzyż Złoty Orderu Virtuti Militari. Publicyści i historycy PRL spowodowali swoimi publikacjami zafaszowanie wizerunku „Łupaszki”. Dopiero po roku 1989 zaczęły powstawać rzetelne prace historyczne ukazujące postać „Łupaszki” i jego skomplikowane dzieje. Nadal jednak podejmuje się temat zbrodni, jakich mieli dokonywać podkomendni Szendzielarza na polskiej, białoruskiej i żydowskiej ludności cywilnej, dyskutowana jest też kwestia jego odpowiedzialności . Pośmiertnie, postanowieniem prezydenta

			RP z 9 listopada 2007, „za wybitne zasługi dla niepodległości Rzeczypospolitej Polskiej” został, wraz z dwoma innymi „żołnierzami wyklętymi” odznaczony Krzyżem Wielkim Orderu Odrodzenia Polski .
27.	Łukasz Ciepliński	Komisja Porządku Publicznego i Planowania Przestrzennego Rady Miejskiej w Słupsku	ps. „Pług”, „Ostrowski”, „Ludwik”, „Apk”, „Grzmot”, „Bogdan” (ur. 26.11.1913, zm. 1.03.1951) - podpułkownik piechoty Wojska Polskiego (w 2013 r. awansowany pośmiertnie do stopnia pułkownika), żołnierz Organizacji Orła Białego, ZWZ-AK oraz NIE i DSZ, prezes IV Komendy Zrzeszenia Wolność i Niezawisłość. Uczestnik wojny obronnej w 1939 r. Wyróżnił się w walkach pod Witkowicami, gdzie z działka przeciwpancernego zniszczył sześć niemieckich czołgów i dwa wozy dowódcze. Został za ten wyczyn odznaczony Orderem Virtuti Militari V klasy. Działacz konspiracyjny. Aresztowany przez UB w listopadzie 1947 r. Po trwającym 3 lata śledztwie został skazany i zabity strzałem w tył głowy w marcu 1951 r. Pośmiertnie odznaczony Orderem Orła Białego (2007).
28.	Józef Franczak	Komisja Porządku Publicznego i Planowania Przestrzennego Rady Miejskiej w Słupsku	ps. <i>Lalek, Laluś, Laleczka, Guściowa</i> , używał też nazwiska Józef Babiński (ur. 17.03.1918, zm. 21.10.1963) - sierżant Wojska Polskiego, uczestnik wojny obronnej Polski 1939, później związany ze strukturami ZWZ-AK, ostatni żołnierz polskiego podziemia antykomunistycznego i niepodległościowego. Brał udział w wielu zamachach na tzw. <i>utrwalaczy władzy ludowej</i> - milicjantów i żołnierzy formacji bezpieczeństwa. Kilka razy był ranny. W podziemiu działał do ostatnich chwil swojego życia - zastrzelony przy próbie jego aresztowania w dniu 21.10.1963 r.
29.	Weronika Milewska	Komisja Porządku Publicznego i Planowania Przestrzennego	Jedna z pionierek słupskiej oświaty, dyrektorka I LO przy ul. Szarych Szeregów w latach 1947-1952, znana i ceniona wychowawczyni wielu pokoleń słupszczyzan.
30.	Helena Bezeg	1. Komisja Porządku Publicznego i Planowania Przestrzennego Rady Miejskiej w Słupsku; 2.	Urodziła się w 1908 roku w Irkucku, zmarła w 1995 w Słupsku. Pedagog, działaczka Słupskiego Towarzystwa Społeczno-Kulturalnego, popularyzatorka muzyki w Słupsku w latach 1964-1988. Pracowała jako pedagog w Szkole Muzycznej i Studium Nauczycielskim. Organizowała i prowadziła dziesiątki imprez muzycznych w Klubie Międzynarodowej

		Międzynarodowa Organizacja Soroptimist International Klub w Słupsku	Prasy i Książki, Sali Rycerskiej Zamku Książąt Pomorskich i klubach osiedlowych. Organizowała koncerty fortepianowe pod pomnikiem Karola Szymanowskiego. Uczestniczyła w Zespole Organizacyjnym I Festiwalu Pianistyki Polskiej w 1967 r. i była autorką pięciu pierwszych Kronik FPP.
31.	Teresa Skóra	Komisja Porządku Publicznego i Planowania Przestrzennego	Historyk sztuki, tworzyła Biuro Wystaw Artystycznych, kustosz Muzeum Książąt Pomorskich, opiekunka zbiorów Witkacego, skutecznie powiększyła zbiór jego obrazów, organizatorka wystaw artystycznych w Zamku Książąt Pomorskich.
32	Księżna Zofia	Międzynarodowa Organizacja Soroptimist International Klub w Słupsku	(ur. 1434, zm. 24.08.1497 w Słupsku) Księżna Zofia była córką Bogustawa IX i matką Bogustawa X. Po wydaniu za mąż za Eryka II, większą część życia spędziła na zamku w Słupsku. Utrzymywała kontakty z dworem Jagiellonów. Była kobietą o ogromnym talencie dyplomatycznym, czym wykazała się m.in. zabiegając o dobre przygotowanie syna Bogustawa X do stanu rycerskiego. Dzięki zabiegom księżnej Zofii Pomorze pozostało przy Polsce około 150 lat dłużej.
33	Barbara Zielińska	Prezydent Miasta Słupska	(z domu Stopyra; 1938-2010) - pianistka i nauczycielka. W latach 1961-2003 w Państwowej Szkole Muzycznej I i II stopnia w Słupsku wykształciła około 80 absolwentów, koncertujących na całym świecie i zdobywających laury na konkurach pianistycznych. Uczyła gry na fortepianie także w Studium Nauczycielskim w Słupsku, Wyższej Szkole Nauczycielskiej oraz dalej w Wyższej Szkole Pedagogicznej. Pochodziła z Krakowa. Okupację spędziła z rodziną w Rumunii. Tuż po wojnie przyjechały do Słupska. Naukę gry na pianinie pobierała od swojej babki Zofii Siemieńskiej w słupskiej szkole muzycznej a następnie Liceum Muzycznym i Państwowej Wyższej Szkole Muzycznej w Sopocie. Koncertowała w Gdańsku, Koszalinie, Katowicach. Jej pasją stało się nauczanie. Po śmierci jej mąż przekazał pamiątki po niej i jej rodzinie Muzeum Pomorza Środkowego w Słupsku.

Z up. PREZYDENTA
Miasta Słupska
Marek Biernacki
ZASTĘPCA PREZYDENTA

Załącznik nr 3
do Zarządzenia Nr 71/GK/2016
z dnia 3 lutego 2016 r.

Formularz zgłaszania uwag, opinii i propozycji dotyczących nazw i patronów dla nowych ulic i rond znajdujących się w ciągu planowanego przebiegu drogi krajowej nr 21 w Słupsku.

Osoba zgłaszająca.

imię:

nazwisko:

adres zamieszkania:

.....

adres mailowy:

Na podstawie art. 7 pkt 5 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2015 r. poz. 2135 z późn. zm.), wyrażam zgodę na przetwarzanie moich danych osobowych w celu realizacji konsultacji społecznych dotyczących propozycji nazw dla nowych ulic i rond wybudowanych w ramach inwestycji „Nowy przebieg drogi krajowej nr 21 w Słupsku”. Administratorem danych jest Prezydent Miasta Słupska z siedzibą w Słupsku, Plac Zwycięstwa 3. Wiem, że podanie danych jest dobrowolne oraz że mam prawo dostępu do ich treści, do ich poprawiania oraz kontroli przetwarzania.

1. Uwagi i opinie do nazwy/nazw przedstawionych do konsultacji.

Co Pan/Pani sądzi o zaproponowanych nazwach?

Nazwa/nazwy:

.....

Uwagi i opinie:

.....

.....

.....

.....

Uzasadnienie:

.....

.....

.....

.....

2. Sugerowana lokalizacja do następujących propozycji nazw/nazwy zgłoszonych do konsultacji.

Nazwa/nazwy:

.....

Propozycja lokalizacji:

.....

.....

.....

Uzasadnienie:

.....

.....

.....

3. Moja propozycja nazwy i jej lokalizacja.

Nazwa:

Lokalizacja:

.....

Uzasadnienie:

.....

.....

.....

.....

.....

data

.....

podpis

Z up. PREZYDENTA
Miasta Słupska
Marek Biernacki
ZASTĘPCA PREZYDENTA

Załącznik nr 4
do Zarządzenia Nr 71/GK/2016
z dnia 3 lutego 2016 r.

Które z niżej przedstawionych propozycji nazw i patronów dla nowych ulic i rond znajdujących się w ciągu planowanego przebiegu drogi krajowej nr 21 w Słupsku zasługują na Pana/Pani poparcie. Proszę o wskazanie maksymalnie 15 nazw.

Lp	Nazwa/Patron	Głos poparcia
1.	Trina Papisten	
2.	Izabela Jaruga-Nowacka	
3.	Mirosława Mirecka	
4.	Zofia Kurowska	
5.	Zofia Lewenstam	
6.	Rondo Usteckie	
7.	Wisława Szymborska	
8.	Tadeusz Konwicki	
9.	Flensburg	
10.	Cartaxo	
11.	Miast Partnerskich	
12.	28 Słupskiego Pułku Lotnictwa Myśliwskiego	
13.	Gryfitów	
14.	Bronisław Sokół	
15.	Zbigniew Religa	
16.	Jerzy Giedroyc	
17.	John Lennon	
18.	Danuta Siedzikówna	
19.	Anna Walentynowicz	
20.	Władysław Raginis	
21.	Emilia Plater	
22.	Elżbieta Zawacka	
23.	Kazimiera Iłakowiczówna	
24.	Krzysztof Kieślowski	
25.	Witold Pilecki	
26.	Zygmunt Szendzielarz	
27.	Łukasz Ciepliński	
28.	Józef Franczak	
29.	Weronika Milewska	
30.	Helena Bezeg	
31.	Teresa Skóra	
32.	Księżna Zofia	
33.	Barbara Zielińska	

Z up. PREZYDENTA
Miasta Słupska
Marek Biernacki
ZASTĘPCA PREZYDENTA